

Zitierhinweis

Ceropita, Mihail: Rezension über: Octavian Țicu, Homo Moldovanus Sovietic. Teorii și practici de construcție identitară în R(A)SSM (1924–1989), Chișinău: Editura Arc, 2018, in: Slovanský přehled, 107 (2021), 2, S. 566, <https://recensio-stag.lorax.syslab.com/r/9e3c87559ecd44efb819ccdc9822f448>

copyright

Dieser Beitrag kann vom Nutzer zu eigenen nicht-kommerziellen Zwecken heruntergeladen und/oder ausgedruckt werden. Darüber hinausgehende Nutzungen sind ohne weitere Genehmigung der Rechteinhaber nur im Rahmen der gesetzlichen Schrankenbestimmungen (§§ 44a-63a UrhG) zulässig.

politickou situaci týkající se Besarábie a zejména tureckých *raia*. Druhá kapitola podrobně vysvětluje správní strukturu tureckých majetků a jejich etnicko-náboženské složení. Třetí kapitola poskytuje informace o hospodářských a sociálních vztazích v těchto regionech. Čtenář se dozví spoustu informací o zemědělství a chovu zvířat, řemeslech, domácím a zahraničním obchodu. V této kapitole Chirtoagă také věnuje zvláštní pozornost popisu vývoje života místních Tatarů a Nogajů.

Obecně lze tuto monografii doporučit k četbě. Autor odvedl obrovskou práci při shromažďování a analýze poměrně rozptýlené zdrojové základny. Díky tomu bylo zveřejněno dílo, které významně přispívá k pochopení dějů Besarábie v 18. století.

Mihail Ceropita

Octavian ȚÎCU,
Homo Moldovanus Sovietic: teorii și practici de construcție identitară în R(A) SSM (1924–1989),

Chișinău, ARC 2018, 417 s.,
ISBN 978-9975-0015-8-8.

Ve své monografii autor, pracovník Historického ústavu Akademie věd Moldavska a docent na Fakultě historie a filologie Státní univerzity Moldavska, upozorňuje na jeden ze základních kamenů sovětské národní politiky v regionu. Jedná se o pokus vytvořit a propagovat myšlenku existence zvláštního „moldavského národa“, který nemá nic společného s rumunským. Tyto pokusy, které začaly ve 20. letech 20. století po

vytvoření Moldavské autonomní sovětské socialistické republiky jako součásti sovětské Ukrajiny, získaly širší záběr po roce 1944, kdy se Besarábie na skoro 45 let stala součástí Sovětského svazu. První práce a diskuse o této problematice začaly vycházet v letech perestrojky, kdy došlo k oslabení cenzury. Po rozpadu SSSR a pádu Ceaușescova režimu se jak v Moldavsku, tak v Rumunsku, tato otázka stala v historické vědě jedním z ústředních problémů. Za posledních 30 let se tohoto tématu dotkli autoři jako Gheorghe Cojocar, Igor Cașu, Gheorghe Negru, Elena Postică, Ion Țurcanu atd. Jejich práce se však obvykle zabývaly buď konkrétními otázkami národnostní politiky v sovětském Moldavsku, nebo měly spíše přehledovou povahu bez podrobné analýzy. Na rozdíl od nich Țicu se ve své práci snaží podrobně pochopit samotný mechanismus sovětské propagandy „moldavské myšlenky“ a zjistit, jakými způsoby se Moskva pokusila ovlivnit formování „moldavského národa“ v té či oné době. Na druhou stranu se autor snaží pochopit, jaké vnitřní předpoklady v sovětském Moldavsku přispěly k částečnému přijetí tohoto zvenčí vnuceného ideologického obrazu.

Kniha je napsána na základě bohatého archivního materiálu, zejména z fondů Ústředního výboru Komunistické strany Moldavska, republikového Výboru státní bezpečnosti, ministerstva vnitra atd. Doporučuji ji k přečtení všem, kteří chtějí podrobněji studovat jak národnostní politiku Sovětského svazu obecně, tak zejména sociopolitické procesy v sovětském Moldavsku.

Mihail Ceropita